

بررسی روند رهاسازی نیتروژن از منابع مختلف کودازته در قالب مطالعات انکوباسیون

محمد علی میرزا، حسین میرسیدحسینی و محمد معزاردلان

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی علوم خاک، استادیار گروه مهندسی علوم خاک و دانشیار گروه مهندسی علوم خاک دانشکده آب و خاک پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران.

مقدمه

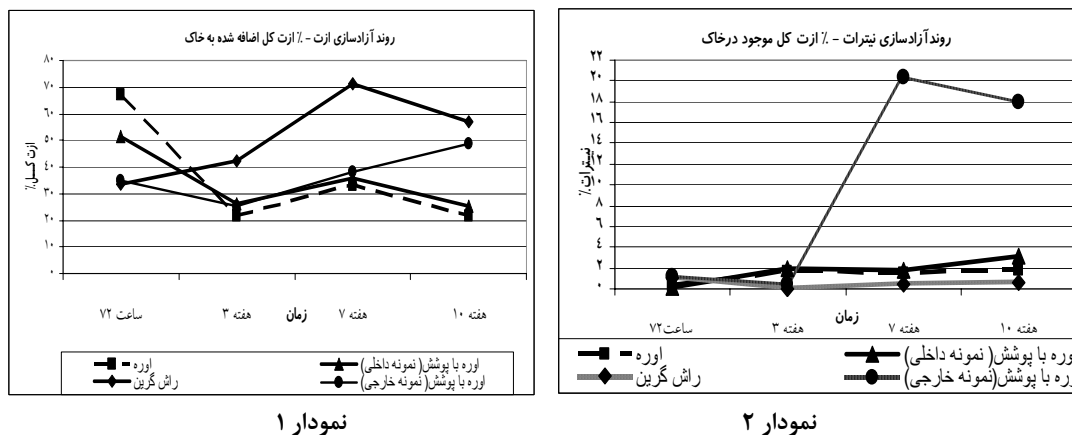
با گسترش روزافزون نیازهای جمعیت جهان به موادغذایی و محدودیتهای بهره برداری از اراضی، به ناچار افزایش تولید درواحدسطح امری است اجتناب ناپذیر. به دلیل نقش نیتروژن در رشد گیاه و مقدارنیاز گیاه به این عنصر، در حال حاضر یکی از ابزارهای دست یابی به افزایش تولید، استفاده از کودهای شیمیایی، به ویژه کودهای نیتروژن دار محسوب می گردد. کودهای نیتروژن دار درمقیاس وسیع درسطح جهان به کار می روند ولی قسمت عمده نیتروژن در این کودها از دست می رود و در اختیار گیاه قرار نمی گیرد (۲) و (۶). کودهای کُندرها در اوایل دهه هفتادمیلادی به بازار عرضه شده و امیدها را برای کاهش هدررفت نیتروژن در اثر فرایندهای مختلف مانند تثبیت ازت در خاک، فرسایش، تصعید، آبشویی و نیترات زدایی و در نتیجه افزایش کارایی کود، افزایش دادند. مصرف این کودها در جهان رو به گسترش است، کل مصرف طی سالهای ۱۹۹۶/۱۹۹۷ میلادی به ۵۶۰۰۰۰ تن رسیده است. ۷۰ درصد کل مصرف در ایالات متحده آمریکا و کانادا و ۳۰ درصد باقیمانده در ژاپن و اروپا بوده است. در اروپا و آمریکای شمالی مصرف این کودها در زمینه هایی غیر از کشاورزی، مانند پرورش نهال و نگهداری و ایجاد فضای سبز بوده است، در حالی که در ژاپن به طور گسترده ای جهت تولید برنج، میوه و سبزیجات به کار رفته است (۶). یک کود کُندرهای ایده آل با در اختیار گذاشتن نیتروژن مطابق نیاز گیاه و به صورت تدریجی، می تواند نقش مهمی در کاهش هدررفت نیتروژن ایفا نماید. در این مطالعه، هدف بررسی روند رهاسازی نیتروژن از منابع کودی مختلف از ته و مقایسه آنها با منابع کودی کُندرها در شرایط ثابت رطوبتی و حرارتی می باشد.

مواد و روشها

در این بررسی چهار منبع کودی مورد استفاده قرار گرفتند، اوره (۴۶٪ نیتروژن)، اوره با پوشش گوگردی (نمونه داخلی) (۲۲٪ نیتروژن)، اوره با پوشش گوگردی (نمونه خارجی) (۳۶/۴٪ نیتروژن و کود راش گرین® (اوره فرمالدئید) (۲۵٪ نیتروژن). نمونه خاک از مزرعه دانشکده کشاورزی کرج از قطعه زمینی که حدود یکسال به شکل آیش مانده بود برداشت گردید. در ادامه ۳۰ گلدان پلاستیکی کوچک در نظر گرفته شد و به ازای هر گلدان (۲۰۰ گرم) از خاک نمونه برداری شده از مزرعه دانشکده که قبلاً آماده شده و از الک ۲ میلیمتری عبور داده شده بود با تیمارهای کودی، مخلوط شده و به گلدان ها منتقل گردید. طرح آزمایش با توجه به پیش بینی روند رها سازی، به صورت ۵ تیمار و ۴ زمان نمونه برداری شامل فواصل زمانی ۷۲ ساعت، ۳ هفته، ۷ هفته و ۱۰ هفته پس از شروع آزمایش و ۳ تکرار به صورت فاکتوریل در نظر گرفته شد، با توجه به شرایط انجام آزمایش ۵ تیمار مورد نظر در سه تکرار شامل ۱۵ گلدان در دو مجموعه مشابه (جمعاً ۳۰ گلدان) اجرا گردید که برای دو نمونه برداری اول از یک سری و برای باقی نمونه برداری از سری دوم گلدان ها استفاده گردید، در این آزمایش آبیاری تا نزدیک به نقطه ظرفیت زراعی صورت گرفت، دمای محیط انجام آزمایش بین ۲۵-۳۰ درجه سانتی گراد بود. به منظور محدود کردن فرایند تبخیر، روی هر یک از گلدان ها با پوششی پلاستیکی پوشانده شد و تنها منافذ کوچکی در آن به منظور تبادل رطوبتی و دمایی قرار داده شد. نمونه برداری از ستون های خاک در فواصل زمانی مورد نظر انجام شد و در نمونه ها مقدار ازت کل و ازت نیتراته اندازه گیری شد. اندازه گیری ازت کل به روش کجلدال صورت گرفت و اندازه گیری نیترات موجود در خاک با استفاده از روش رنگ سنجی دیازو انجام شد (۱).

نتایج و بحث

تجزیه و تحلیل داده های حاصل از اندازه گیری ازت کل و نیتراتی نمونه های خاک با استفاده از نرم افزار آماری GenStat و در غالب طرح آماری فاکتوریل صورت گرفت. مقایسه میانگین ازت کل آزاد شده از تیمارهای کودی نشان دهنده تفاوت معنی دار کلیه تیمارهای کودی نسبت به شاهد بود، درعین حال کود راش گرین با ۰/۳۳۹٪ نیتروژن آزاد شده در خاک نسبت به سایر تیمارهای کودی با مقدار متوسط ۰/۲۲۸٪ تفاوت معنی داری داشت. مقایسه تغییرات میانگین ازت کل با زمان نشان دهنده افزایش معنی دار نیتروژن اندازه گیری شده خاک در زمان های ۷۲ ساعت و هفته هفتم نسبت به سایر زمانهای نمونه برداری بود. مقایسه میانگین نیترات آزاد شده از تیمارهای کودی نشان داد، میزان نیترات آزاد شده در اوره با پوشش گوگردی خارجی و اوره با پوشش داخلی بیشترین مقدار را داشته و با هم و با سایر تیمارهای کودی اختلاف معنی دار نشان دادند. مقدار نیترات آزاد شده با زمان نشان دهنده افزایش تدریجی و معنی دار نیترات آزاد شده بوده است، این امر با پیش بینی ها در مورد رفتار کودهای گندرها در آزادسازی نیترات کاملا منطبق است (۵). به منظور مقایسه بهتر روند آزادسازی، نسبت ازت کل آزاد شده به ازت کل اضافه شده به خاک در نمودار ۱ و نسبت نیترات به ازت کل آزاد شده در غالب نمودار ۲ نشان داده شده اند. طبق تحقیقات انجام شده (۴) فرایند ایده آل آزاد سازی شامل یک مرحله تعلیق در آزادسازی در هفته اول، آزادسازی با روند ثابت از هفته دوم تا هفتم و مرحله کاهش آزادسازی از هفته هفتم به بعد است. در هر دو نمودار روند آزادسازی در کودهای اوره با پوشش داخلی و اوره مشابه بوده است که نشان از عدم کارایی پوشش در کود نمونه داخلی دارد. درعین حال آزادسازی ناگهانی مقادیر بالای نیترات از هفته سوم تا دهم در کود اوره با پوشش خارجی نشان از عدم کنترل پوشش بر آزادسازی و شکست در فرایند آزادسازی دارد (۳). آزادسازی ازت کل از کود راش گرین بیشترین همبستگی را با روند آزادسازی از یک کود ایده آل داشته است. در ادامه، مقایسه با نتایج در نمودار ۲- حاکی از میزان کم ازت تبدیل شده به نیترات در کود راش گرین دارد.

منابع

- [۱] علی احمادی، مریم، شرح روشهای تجزیه شیمیایی خاک (جلد دوم)، موسسه تحقیقات خاک و آب، نشریه شماره ۱۰۲۴، ۱۳۷۶.
- [2] Blaylock. A. D. Kaufmann, J. Dowbenko. R.D. (2005) Nitrogen fertilizer technologies, Agrium U.S. Inc, Denver, Co. Western Nutrient management conference.. vol.6.
- [3] Goertz, H.M. (1995). Technology development in coated fertilizers. In: Proc. Dahlia Greidinger Memorial Int.
- [4] Raban, S. (1994). "Release Mechanisms of membrane coated fertilizers." M.Sc. thesis, Agric. Engn Technion-IIT
- [5] Shaviv, Avi. (2001). Advances in controlled-Release Fertilizers, Advances in agronomy Volume 71.
- [6] Trenkel. Martin, E. (1997). improving fertilizer use efficiency, Controlled-Release and stabilized fertilizers in agriculture.